

vi ikke forspilde det, som Venstre havde vundet gennem en 30aarig Kamp. Det siger jeg ogsaa. Venstre maa ikke forspilde dette. Men der er een Ting, som Venstre ganske specielt skal vogte sig for at forspilde, og det er den Tiltro, som Vælgerne have haft til Venstres Rigsdagsmænd. Lad os ikke forspilde denne Tiltro, for saa er det forbi med Venstre, i alt Fald her inde paa Rigsdagen! Har en Nedgang i Militærudgifterne ikke været det Standpunkt, som Venstres Rigsdagsmænd have staaet paa overfor deres Vælgere i en Menneskealder? Have vi ikke staaet ude omkring paa Møder og Valgtribuner og sagt til dem: Det, vi ville i det militære Spørgsmaal, er blandt andet Nedgang i Militærudgifterne, og have ikke Venstrevælgerne været deres Rigsdagsmænd følgagtige i det Spørgsmaal, have de ikke fra Valgdag til Valgdag fulgt deres Rigsdagsmænd, stemt paa dem, givet dem Flertal her i Rigsdagen, ogsaa det Flertal, paa hvilket den nuværende høje Regering er bygget? Det har jo været Forholdet. Nu skulde det nødig være saaledes, at vi skulde komme ud til Vælgerne herefter og sige til dem: Det er rigtigt, dette Standpunkt: Nedgang i Militærudgifterne forfægtede vi, og I holdt med os, I støttede os og valgte os Gang paa Gang, men nu komme vi og sige: Det Standpunkt havde ikke noget paa sig, det var Løgn og Latin altsammen, nu maa de, som troede os, tro om igen, nu have de Ret, som sige, at de militære Udgifter skulde forhøjes, og de havde ogsaa Ret, da vi sagde det modsatte. Nej, det gaar ikke an. Paa den Maade kan man ikke handle med en Vælgerbefolkning som den her i Danmark. Derfor siger jeg: Lad Venstres Rigsdagsmænd ogsaa huske paa, at vi ikke maa forspilde den Tro, Venstres Vælgere have til deres Rigsdagsmænd.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) sagde i Gaar, at han gad se den Venstremand, som her i denne Sal vilde staa op og stemme for den Dagsorden, vi otte have stillet. Jeg vil sige, at jeg gad se den Venstrerigsdagsmand, der stod som Kandidat paa en Valgtribune overfor sine Vælgere og vilde sige nej til det Krav, vi have stillet i denne Dagsorden. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at vi, der have stillet Forslag om denne Dagsorden, ere i bedste Overensstemmelse med det, der har været Kernen i Venstres Politik paa Militærvæsenets Omraade og i bedste Overens-

stemmelse med Venstres Vælgere ude omkring i Landet.

Derfor kan jeg tilraade at stemme for den Dagsorden, vi otte have foreslaaet, og jeg kan tilraade det endog af den Grund, at den er i nøjeste Overensstemmelse med de Tanker, som den nuværende højtærede Konseilspræsident fremsatte for 10 Aar siden i denne Sal og i allernøjeste Overensstemmelse med de Tanker, som vare fremsatte i Venstres Program af 1872, hvori der fordres, at de nuværende store Byrder til Militærvæsenet skulde formindskes. Jeg kan fremdeles anbefale den, fordi den ikke alene er i Overensstemmelse med, hvad Konseilspræsidenten har sagt, og med Venstres Program af 1872, men ogsaa i den mest udmærkede Overensstemmelse med hele den Militærpolitik, som Venstre har drevet i alle de Aar, Venstre har været til. Hermed skal jeg anbefale Tilslutning til den af de otte stillede Dagsorden.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Forhandlingerne dreje sig jo om to Forslag til en Dagsorden, og Forhandlingerne her i Dag have for mig været meget oplysende. Det har nemlig vist sig efter de faldne Udtalelser, at den ganske nøgne og ligefremme Mening af det hele er den, at de otte Forslagsstillere ere politiske Modstandere af det nuværende Ministerium. Al den øvrige Tale, der har været anvendt, har kun lidet at betyde, naar man tager dette Kærnepunkt frem.

De Betragtninger, som have været fremførte om, hvorledes det er gaaet til ved det forrige Ministeriums Afgang, skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal blot ganske kort sige, at navnlig den Fremstilling, der blev given af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), ikke holder Stik. Han er jo slet ikke i Stand til at vide noget helt paalideligt om denne Sag. Grunden til det forrige Ministeriums Afgang var den, jeg nævnte i Gaar. Anledningen var noget andet, og det er nok den, det ærede Medlem hentydede til. Jeg havde ikke ønsket, at det skulde ske og navnlig ikke ske nu. Jeg havde ønsket en Rekonstruktion, som kunde have gjort Ministeriet Deuntzer det muligt at arbejde videre. Men jeg kunde have ønsket, at Tidspunktet havde været et andet, og at det navnlig ikke var faldet nu i Rigsdagssamlingen. Det ved det ærede Medlem ogsaa.

Men som sagt, den korte Mening af